

gende for al Retsbevidsthed i et Land, hvor Befolkningen er saa lovlydig, som Tilfældet er i vort Fædreland.

Ogsaa Ændringsforslag Nr. 4 er uklart affattet. I det foreliggende Forslag hedder det, at „Bestemmelserne i Lov Nr. 536 af 4. Oktober 1919 om den faste Voldgiftsret ikke berøres af denne Lov“. Ifølge Ændringsforslaget er det kun de kollektive Aftaler, der ikke falder ind under Loven, og dette dækker neppe alle de „Bestemmelser“, der omtales i Lovforslaget.

Af disse og mange andre Grunde maa Mindretallet indtrængende fraraade de stillede Ændringsforslag saavel som Lovforslaget.

Dette er baade i sin oprindelige Skikkelse som i den ændrede Affattelse i Strid med Grundlovens § 85, hvori det hedder:

„Borgerne har Ret til uden forudgaaende Tilladelse at danne Foreninger i ethvert lovligt Øjemed. Ingen Forening kan ophæves ved en Regeringsforanstaltning. Dog kan en Forening foreløbig forbydes, men der skal da straks anlægges Sag imod den til dens Ophævelse.“

Der er her givet fuld Organisationsret, og enhver Organisations Medlemmer har Ret til at beslutte, hvad de vil, naar Formaalet er lovligt. Det vil sige, den enkelte har Ret til frit at forpligte sig og binde sig, som han finder det rigtigt.

Men denne grundlovmæssige Ret ophæves delvis ved Lovforslagets § 1, der simpelt hen ophæver de Underskrifter, der er givet en kollektiv Aftale.

Ved denne Bestemmelse vil der opstaa den største Forvirring særlig indenfor Haandværkets Organisationer, idet disse aldrig vil kunne slutte nogen Aftale eller Overenskomst, uden at de risikerer, at de saakaldte „Smudskonkurrenter“ bryder Aftalen og henviser til, at den uberettiget begrænser den enkeltes frie Adgang til Erhverv.

Mindretallet havde ønsket dette og flere andre Forhold grundigt undersøgt og udbedt sig en Række Spørgsmaal videre sendt til Handelsministeriet, men Flertallet nægtede brutalt at fremme disse Spørgsmaal.

Man ønskede saaledes gerne en Skrivelse fra De samvirkende danske Landboforeninger til Handelsministeriet, og da det ikke er lykkedes at skaffe denne til Veje paa ordinær Maade, ser Mindretallet sig nødsaget til her at aftrykke denne Skrivelse.

I en Skrivelse af 18. Juni 1927 har De samvirkende danske Landboforeninger — i Anledning af det i Folketinget forelagte Forslag til Lov om Værn for Erhvervs- og Arbejdsmiljøet — ved at citere forskellige Lovbestemmelser fra en Række Organisationer søgt at godtgøre, at et meget stort Antal Organisationer indenfor Haandværk og Industri maa formodes at have til Formaal bl. a. at hidføre saadanne Tilstande i prismæssig Henseende, at den frie Konkurrence udelukkes eller hemmes betydeligt. I Tilslutning til det i den ovennævnte Skrivelse fremførte tillader De samvirkende danske Landboforeninger sig herved yderligere at meddele følgende Oplysninger til Belysning af de Midler, der anvendes for at tvinge Landsbysmede ind i de bestaaende Smedemesterorganisationer og derved tvinge dem til at overholde de gældende Priskuranter. Som nedenauførte Eksempler formentlig vil vise, søges dette gennemført ved en Overenskomst med Jernhandlerne, idet disse synes at have forpligtet sig til ikke at levere Jern til saadanne Smedemestre, der staar udenfor Organisationerne. Det maa anses for sandsynligt, at Jernhandlerne til Gengæld herfor sikres Leverance til Organisationernes Medlemmer.

Den 1. Juli 1927 overtog Smedemester Chr. N. Dahl den tidligere af Smedemester Olsen drevne Smedeforretning i Hjarup ved Kolding. Umiddelbart efter Overtagelsen henvendte Smedemester C. N. Dahl sig om Køb af Jern og Kul til Jernhandler J. P. Jensen i Kolding, og Tilsagn herom blev givet. I August Maaned s. A. tilgik der imidlertid Smedemester Dahl en Meddelelse fra Jernhandler J. P. Jensen om, at Materialleverancen ikke yderligere kunde gennemføres, da Smedemester Dahl stod udenfor Smedemesterforeningen. Dette var meddelt Jernhandler J. P. Jensen, der for sit Vedkommende indtrængende henstillede til Smedemester Dahl at indtræde i Foreningen. Efter forskellige Forhandlinger meddelte Jernhandler J. P. Jensen i November Maaned 1927 til Smedemester Dahl, at der nu var definitivt lukket for yderligere Leverance. Smedemester Dahl henvendte sig da til Grossister i forskellige